

Op jacht naar
de kringwinkel

p.3

Leuvense vrijwilliger
en vriendin van
nieuwkomers

p.4

Het leven
als een tramrit

p.6

Heel wit, heel koud
is de winter
in België

p.8

NR 4 • FEBRUARI 2026

Welkomer

Spreek jij onze taal?

Welkomer is een magazine waarin mensen die Nederlands leren, hun verhaal delen. Ze vinden hun stem met nieuwe woorden en zinnen in verhalen die uitnodigen tot ontmoeting. Dit is een tijdschrift van nieuwkomers voor nieuwkomers.

Welkom, nieuwkomer, dit is ons verhaal.
Spreek jij onze taal?

Welkomer

CLT Leuven is een plaats waar vrijheid, respect en culturele diversiteit echt samenkomen. Daar leer je in een multiculturele omgeving vier keer per week, zeven weken lang, beter Nederlands spreken.

Omdat ik gewend was aan de traditionele manier van studeren op school en aan de universiteit, vind ik dat de cursus NT2 2.3-Welkomer op een creatieve manier wordt gegeven, waardoor je talenten ontdekt waarvan je niet wist dat je ze had.

Via korte columns gingen we naar het schrijven van volledige artikels, terwijl we leerden hoe we langere zinnen konden maken met verbindingswoorden zoals: nadat, terwijl, hoewel, toch en toen. Nadat we hadden geleerd om artikels te schrijven, waren we klaar om mensen te interviewen die naar België waren verhuisd en al goed geïntegreerd waren in de samenleving, zodat we over hun ervaringen konden schrijven. De interviews vonden plaats buiten de klas. In de les luisterden we naar sprookjes in het Nederlands. Daarna maakten we ons eigen sprookje. We gebruikten dezelfde methode: eerst een leuk woord uit ons dagelijks vrijschrijven, daarna een mindmap, en tenslotte een volledig sprookje. We leerden ook poëzie schrijven, en ik genoot er vooral van om de kunst van de haiku te ontdekken.

Tijdens deze cursus leerden we niet alleen Nederlands, maar ook veel spannende en nuttige tools, zoals vrijschrijven, mindmappen, columns en interviews, die het leren leuk en inspirerend maakten.

Dankzij deze aanpak voel ik me veel zekerder om Nederlands te spreken en te schrijven.

Eva Antonia

Doe-het-zelf (DIY): jouw leven in België

Ik heb geleerd dat het leven een 'doe-het-zelfproject' is. Toen ik een kind was, dacht ik dat het leven makkelijk was. Ik had geen zin om een plan te maken. 'Ik ga met de stroom mee,' zei ik. Natuurlijk ben ik opgegroeid en begon ik een plan te maken, maar ja, ik maakte een plan voor mijn leven in mijn geboorteland. Dom van mij. Ik wist niet dat het leven me uit mijn land zou halen. Toen ik in België kwam, bevond ik me in een situatie waarin alles wat ik kende weg was. Het was winter toen ik verhuisde naar dit land. Na een paar weken voelde ik me verloren want ik wist niet meer wie ik was. Ik begon Nederlandse lessen te volgen, ik ontmoette nieuwe mensen, ik probeerde verschillende activiteiten te doen... Maar alles was hetzelfde, en ik wist nog steeds niet wie ik was. Niemand heeft mij verteld dat verhuizen naar een ander land niet leuk is, dat je vergeet hoe slim en sterk je bent en dat je ook een nieuwe versie van jezelf moet creëren. Het is moeilijk en soms kan het je depressief maken, maar nu heb ik ontdekt dat ik mijn tijd hier moet beschouwen als een doe-het-zelfproject. Het leven is te kort maar de kansen zijn eindeloos. En zoals ik tijd neem voor mijn doe-het-zelfprojecten, zo kan ik ook tijd nemen om mijn leven in België op te bouwen. Goede dingen kosten tijd en 'doe-het-zelf' is de enige manier om het je eigen te maken!

LOAMMI CONTRERAS

Een dorp in de stad

Beter een goede buur dan een verre vriend. De speelstraat in de zomer is een speeltuin voor kinderen op straat en een kans voor burens om informatie en vertrouwen te delen.

Bij een speelstraat wordt een stukje weg afgesloten voor auto's zodat kinderen kunnen spelen. Burens voelen de rust van een dorp door minder autoverkeer en zoveel kinderlijk gelach. Ze delen eten uit verschillende landen en spreken Nederlands of Engels. Na het feest kennen zij elkaar en ze praten elke dag met elkaar na het werk.

Vorig jaar had ik een probleem met mijn dakgoot. Mijn buur heeft toen een foto van het probleem naar mij gestuurd terwijl ik met mijn familie op reis was. Dat deed hij omdat we elkaar via de speelstraat hadden leren kennen. Met een speelstraat bouwen wij een vriendelijk en vredig dorp in het midden van de drukke stad Leuven.

Meer informatie: www.leuven.be/speelstraten

TAM NGUYEN VAN

Op jacht naar de kringwinkel

Veel mensen gaan naar de kringwinkel om iets te vinden: kleren, meubels, speelgoed of iets anders. Weten jullie dat een kringwinkel veel betekenis heeft? De kringwinkel is belangrijk, niet alleen voor het klimaat, maar ook voor nieuwe mensen in België. Op 10 oktober zaten we in een klein en druk kantoor in de kringwinkel van Hageland in Tielt-Winge. Eerst spraken we met Stef. Hij werkt al drie jaar bij de kringwinkel. Daarna praatten we met Qali. Zij werkt er al twee jaar en iedereen noemt haar 'mama' omdat zij een gouden hart heeft.

Stef en Qali

Stef is de winkelverantwoordelijke. Hij koos voor de kringwinkel omdat hij een nieuwe uitdaging wilde. Volgens hem is het een mooie filosofie dat de kringwinkel spullen een tweede kans geeft. Bij de kringwinkel heeft hij veel geduld geleerd. Qali komt uit Somalië. Ze woont bijna negen jaar in België. Ze heeft zes kinderen. Toen er in haar land oorlog was, kwam Qali naar België om veiligheid te zoeken. In Somalië was ze een huisvrouw. Toen ze in België aankwam, werkte ze niet. Behalve bij de kringwinkel heeft ze nog niet bij andere bedrijven gewerkt.

De filosofie van de kringwinkel

Stef vindt de kringwinkel belangrijk om twee redenen: voor het milieu en voor de mensen. Als de kringwinkel goederen een tweede kans geeft, helpt dat het milieu omdat mensen minder afval veroorzaken. De kringwinkel verzamelt spullen en gebruikt ze opnieuw. Daarom is de kringwinkel belangrijk voor de maatschappij. De kringwinkel accepteert alleen spullen in

goede staat en geen gevaarlijke stoffen, zoals benzine, motorolie of vuurwerk. Als mensen hun spullen brengen, sorteert de kringwinkel deze in grote rolcontainers en stuurt ze naar het hoofdmagazijn in de Walstraat in Tienen waar ze alle spullen controleren, nakijken en weer naar de winkels sturen

De kringwinkel: een leerbedrijf

Mensen die moeilijk een baan vinden, krijgen bij de winkel een kans om ervaring op te doen en om de taal te leren. 'Voor nieuwkomers is België een nieuw land met nieuwe cultuur, gewoontes en taal,' zegt Stef.

De kringwinkel heeft veel afdelingen: geefpunt, magazijn en kelder, meubels, elektro, textiel, speelgoed, huisraad en kassa.

Hier kan een nieuwkomer ervaring opdoen. Nieuwkomers beginnen eerst in de huisraadafdeling. In de eerste vergadering spreekt een medewerker met de nieuwkomer en hij legt alle afdelingen uit. Welke afdeling vindt hij of zij leuk? Ze houden hier rekening mee. In de kringwinkel combineert een nieuwkomer minimaal twee afdelingen om collega's en klanten snel te leren kennen, bijvoorbeeld: poort en meubels, kassa en huisraad.

Op de eerste dag bij de kringwinkel doen ze 's ochtends een rondleiding. Iemand legt alles uit. In de eerste week proberen ze samen te werken. Nieuwkomers krijgen een onthaalbrochure en in het bureau is veel informatie. Nieuwkomers die in de kringwinkel werken, krijgen veel voordelen: werkervaring, oefenkansen, extra taalcursussen en de kans om een job te krijgen. Nieuwkomers kunnen via 'artikel 60' minimaal een jaar werken. Tijdens het werk kunnen ze praten met collega's en klanten. Bovendien is er een taalcoach die één dag per week komt.

Het verhaal van Qali

Toen Qali in de kringwinkel begon te werken, voelde zij zich bang. Op haar eerste dag bij de kringwinkel was ze een beetje zenuwachtig. Ze begreep niets of niemand. Een paar dagen later ging alles goed. Ze begon deze job via haar jobassistent van OCMW.

Volgens Qali is Nederlands een moeilijke taal. Toen ze bij de kringwinkel begon, volgde ze Nederlands, niveau 1.2. Nu zit ze in niveau 2.2. Na haar tijd bij de kringwinkel wil ze even rust nemen. Nu is ze blij, omdat ze beter kan communiceren met haar collega's en klanten dankzij de opleiding, het werk en haar ervaring in de winkel.

Advies van Stef en Qali

Soms doet Stef alsof hij een klant is. Als hij een klant is, verwacht hij dat alles netjes is. Het is belangrijk dat medewerkers vriendelijk en behulpzaam zijn. De afdelingen zijn duidelijk en er komen regelmatig nieuwe dingen bij. Als klant denkt hij dat de spullen iets nieuws hebben en dat je altijd iets nieuws kunt ontdekken. Tot slot vindt Stef het belangrijk dat nieuwkomers die werkervaring willen opdoen echt gemotiveerd zijn om te leren. Hij zegt dat motivatie eigenlijk nog belangrijker is dan wat ze wel of niet kunnen. Ook moeten ze bereid zijn om nieuwe dingen te leren. Daarom is de taal heel belangrijk. Qali heeft een mooie raad: we moeten respect hebben voor onszelf, voor collega's en voor elkaar.

'MOTIVATIE IS EIGENLIJK NOG BELANGRIJKER DAN WAT JE WEL OF NIET KUNT.'

WELKOMER : STEF EN QALI

TEKST: EMRE KANDEMIR EN SVONGWA NEMADIRE
FOTO: SVONGWA NEMADIRE

**'WAT IS
BELANGRIJK
OM GOED TE
LEREN PRATEN?
OEFENEN, OEFENEN,
OEFENEN,
OEFENEN.'**

Gerlinde is al jarenlang vrijwilliger. Ze begon met vriendschappen met jonge vluchtelingen en het geven van persoonlijke begeleiding. En zo is zij er stilletjes in gerold. Het buurtcentrum Sint-Maartensdal was haar eerste plek als vrijwilliger, tot corona. Dan is zij opnieuw in het buurtcentrum van de Mannenstraat begonnen, omdat mensen daar meer vrijwilligers nodig hadden.

Zij vindt het heel boeiend om met mensen te werken en ook heel belangrijk om een bijdrage te leveren aan de maatschappij. Zij beseft heel sterk, door het buddy-werk dat zij in het begin deed, dat het soms heel moeilijk is om te integreren in de nieuwe maatschappij en de nieuwe taal. Daarom wil zij ervoor zorgen dat mensen zich hier in Leuven zoveel mogelijk thuis en welkom voelen. Haar motivatie is: 'Ik wou iets doen voor de mensen, voor de maatschappij en ik werk graag met mensen.'

Leuvense vrijwilliger en vriendin van nieuwkomers, Gerlinde Bellefroid...

Op 14 oktober 2025 interviewen we Gerlinde Bellefroid over haar vrijwilligerswerk en leven in Leuven. Zij helpt nieuwkomers en vluchtelingen al lange tijd.

Gerlinde is een 60-jarige Leuvenaar die getrouwd is met een vrouw, Lieve. Ze deelt haar uitgebreide ervaring als vrijwilliger, met name in het ondersteunen van nieuwkomers en vluchtelingen met taal en integratie.

We vragen hoe lang ze in Leuven woont en het antwoord is: 'Heel mijn leven! Heel mijn leven!' Zij werd geboren in Leuven en woonde daar bijna haar hele leven, met uitzondering van ongeveer drie jaar in Engeland. Zij is een echte Leuvenaar. Zij vindt Leuven een heel fijne en toffe stad. Door te reizen, andere landen te bezoeken, beseft ze hoe geweldig het is in eigen land. Hoeveel vrijheid je hebt, hoeveel kansen je krijgt. Zij zegt: 'Een jonge stad met veel jonge mensen.'

Gerlinde is een veelzijdige dame. Ze werkte eerder met blinde en slechtziende mensen en leerde hen in UZ Leuven om zich zelfstandig te verplaatsen met een witte stok of met een blindengeleidehond en om op gehoor te oriënteren. Zij is nog lid van een multidisciplinair team op de dienst oogziekten van UZ Leuven. Maar haar opleiding is lichamelijke opvoeding, dus zij heeft ook altijd sportlessen gegeven.

**VRIJWILLIGERS
BEGELEIDEN
VOLWASSENEN DIE
EEN NIEUWE TAAL
PROBEREN
TE LEREN, NET ALS
EEN ORKEST-
DIRIGENT.**

Zij probeert zo duidelijk mogelijk te praten en heel traag te praten als het nodig is, dus kan zij de mensen in de praatgroep helpen om hun Nederlands te verbeteren. Nieuwkomers zijn met verschillende vrijwilligers in het buurtcentrum, dus kunnen ze de niveaus in verschillende groepen verdelen. Mensen die goed praten zetten zij samen en mensen die nog niet zo goed Nederlands kunnen spreken, zetten zij ook in een groepje. Als Gerlinde merkt dat mensen het niet begrijpen, gaat ze een trapje naar beneden en probeert ze heel rustig te helpen.

Gerlinde zegt dat nieuwkomers niet vaak zenuwachtig zijn. Zij probeert dat een beetje aan te voelen. Zij zei:

'Soms als mensen de eerste keer komen, voel je dat ze een beetje onzeker zijn. Maar we proberen ze te verwelkomen. En even te luisteren welk niveau ze ongeveer hebben. En als het iemand is die nog nooit geweest is, stellen we ons allemaal opnieuw voor. Zodat de nieuwkomer ook weet wie er in de groep zit.' Het doel is om ervoor te zorgen dat vrijwilligers in deze groepen ervoor zorgen dat iedereen het woord kan doen. Ze begeleiden volwassenen die een nieuwe taal proberen te leren, net als een orkest-dirigent.

Wij vragen haar hoe zij mensen meer zelfzeker in de groep maakt. Door ze positief te stimuleren, door positief te zijn en ze aan te moedigen. 'Ik probeer ook nooit te zeggen: dat is fout of je doet dat niet goed. Ik probeer positieve motivatie te geven. Iedereen komt oefenen. Iedereen maakt fouten. Dat is heel normaal. Fouten maken is normaal. Dus ik probeer mensen positieve feedback te geven.'

Ten slotte zeggen wij nog iets. Zij gaf ons heel leuke informatie over haar ervaring met vrijwilligerswerk. Wij vinden dat haar woorden ons en andere nieuwkomers motiveren om te leven in Leuven. Haar advies is: 'Wat is belangrijk om goed te leren praten? Oefenen, oefenen, oefenen, oefenen. Altijd opnieuw herhalen en oefenen.'

TEKST: ERSIN EN TAM NGUYEN VAN
FOTO: ERSIN EN TAM NGUYEN VAN

Tussen oorlog en vrede vond ze rust in yoga

Liudmyla Shtanko is een vrouw uit Oekraïne die naar België kwam toen de oorlog in haar land begon. Ze is moeder van twee kinderen en woont nu al bijna drie jaar in België. Sinds ze hier woont, probeert ze actief te blijven: ze leert Nederlands, werkt en volgt haar passie voor yoga. Yoga is altijd belangrijk geweest voor Liudmyla, omdat yoga haar levensstijl is en omdat ze haar kennis graag met anderen deelt.

zijn vaak eenzame, oudere mensen die weinig contact met anderen hebben, zodat ze veel oefening kreeg in spreken. Ze behaalde niveau 2.3 en durfde altijd Nederlands te spreken, omdat ze niet bang was om fouten te maken.

Verworven competenties

In België leerde ze vooral goed Nederlands spreken. Ze zei ook dat Oekraïners sommige dingen beter doen dan Belgen, bijvoorbeeld bij het lakken van nagels of het knippen van haar. Hoewel ze in een nieuw land woont, blijft ze trots op wat ze in Oekraïne heeft geleerd.

Deelname aan de samenleving

Toen ze in Tremelo woonde, gaf ze gratis yogalessen, meestal voor Oekraïense vrouwen uit de buurt. Toen ze later naar Keerbergen verhuisde, huurde ze een kleine zaal bij de Chiro, zodat ze daar drie keer per week yogales kon geven.

Terwijl Liudmyla over yoga vertelde, glimlachte ze, en haar ogen straalden. Ondanks de oorlog en de grote veranderingen in haar leven verloor ze nooit haar interesse in haar favoriete bezigheid yoga. Haar huis, haar werk en haar vrienden bleven in Oekraïne, maar yoga is altijd bij haar gebleven. Toen we haar vroegen wat yoga voor haar betekende, antwoordde ze: 'Yoga is mijn levensstijl.'

Sinds haar aankomst in België werkt ze als poetsvrouw, terwijl ze daarnaast nog altijd yogalessen geeft. Ze heeft haar diploma hoger onderwijs behaald, zodat ze later een baan kan vinden die beter bij haar opleiding past.

Ze is van plan om boekhoudcursussen te volgen, omdat ze in de toekomst weer als boekhouder wil werken, het beroep dat ze in Oekraïne had. Toen we haar vroegen of ze nog iets wilde toevoegen, zei ze dat ze vooral hoopt dat de oorlog snel voorbij zal zijn, zodat ze haar familie en vrienden weer kan zien.

Advies voor nieuwkomers

Tot slot gaf ze een advies aan mensen die nu naar België komen. Ze zei: 'Leer Nederlands en neem actief deel aan de samenleving, zodat je contact kunt maken met mensen in België.'

TEKST: EVA ANTONIA EN NATALIJA VATULIA
FOTO: LIUDMYLA SHTANKO

Nadat we haar toestemming hadden gevraagd om het interview op te nemen en ze ja had gezegd, vroegen we haar om iets over zichzelf te vertellen. Ze zei dat ze in Oekraïne een goed leven had, toen haar hoofdberoep boekhouder in een bedrijf was. In Oekraïne had ze haar favoriete hobby's: ze jogde graag en in haar eigen yogastudio gaf ze ook yogales.

Yoga gaf mij kracht in een nieuw land

Als haar vriendinnen dat vroegen, lakte ze ook hun nagels en knipte ze hun haar. Toen de oorlog begon, vertrok ze eerst naar Italië om bij een vriendin te wonen, omdat ze dacht dat het niet lang zou duren. Toen de oorlog bleef en de woning te klein werd, besloot ze, zodra ze de kans kreeg, om naar België te verhuizen.

Aanpassing in België

Op de vraag waaraan ze zich moest aanpassen, antwoordde ze dat ze vooral moest wennen aan de taal en aan de manier van leven hier. Omdat ze een open en sociaal persoon is, kon ze gemakkelijk met andere mensen communiceren. Hoewel sommige dingen in België nieuw voor haar waren, voelde ze zich al snel op haar gemak.

Ze spreekt goed Nederlands, omdat ze in haar werk als poetsvrouw verplicht was om Nederlands te gebruiken. Haar cliënten

Je stapt in en je bent weg. Maar... heb je een plaats om te zitten of blijf je staan? Doe je het hele parcours of zal je bij de eerste halte uitstappen? Soms is het leven als een tramreis. Niet altijd makkelijk, soms te kort, soms te lang, soms oncomfortabel, soms plezant.

**'JE KAN,
ZOALS DE TRAM
OP HET EINDPUNT,
ALTIJD STOPPEN EN
OPNIEUW STARTEN EN
PROBEREN OM HET
BETER TE DOEN.'**

Het leven als een tramrit

Spelen, rijden, vliegen

Toen ik kind was, hield ik van spelen. Ik speelde graag voetbal en ik speelde graag met voertuigen. We hadden niet veel speelgoed dus moesten we improviseren. We namen een

steen of een stuk hout en speelden ermee als met een voertuig. Als kind droomde ik ervan om een echte auto te besturen of een trein of een vliegtuig.

Licht als een vogel

De eerste keer toen ik in een echt vliegtuig vloog, was in 2006 naar België. De vlucht was een spannende ervaring. België kennen ook. Mijn eerste contact met België was heel interessant omdat België heel anders dan Roemenië was. Het was winter dus het regende vaak maar hier zag ik geen plassen op de straat. Alles rond mij was schoon en georganiseerd.

Alles was nieuw, alles was raar

Mijn eerste jaren in België waren niet zo makkelijk. Eerst ging ik alleen met Roemeense mensen om. Ik sprak een beetje Frans, maar geen Nederlands. Ik was in België, maar niet echt. Dus op een dag besliste ik om iets te doen. Ik heb een job gezocht en enige tijd daarna had ik een nieuwe job. Bij Bpost ontmoette ik Belgen en begon ik contact te hebben. Maar toch was het moeilijk. Soms begreep ik de discussies niet: niet alleen de taal maar ook de onderwerpen. Als je de referenties niet hebt, is het moeilijk. De films, de muziek, de artiesten, de grapjes, de allusies, de spreekwoorden, enzovoort. Alles was anders, alles was raar. Maar ik moest integreren en dit was de weg.

Job of hobby

Na tien jaar bij Bpost voelde ik me niet meer op mijn plaats. In deze tien jaren waren er veel veranderingen, mijn werkplek was niet hetzelfde als tien jaar geleden. Dus besliste ik te veranderen en zo ging ik bij de MIVB werken om een droom van een kind waar te maken. Nu ben ik trambestuurder en doe ik mijn job niet als een job maar als een hobby. Nu voel ik me vrij. Een tram vliegt niet maar als ik rijd voel ik me zo.

Heen en terug

Soms maak ik fouten in mijn job. Soms ga ik te snel, soms stop ik de tram te direct. Soms sluit ik de deuren van de tram te snel. Meestal observeren mensen dat niet, maar ik denk in mijn hoofd dat zij slecht van mij denken en ik denk dat zij altijd naar me kijken. Maar al snel zijn we op het eindpunt en alle mensen stappen uit en andere, nieuwe mensen stappen in. En de nieuwe kennen mijn fouten niet. En dan begin ik een nieuwe, propere reis.

Ik zie het leven zoals een tramrit: er zijn niet altijd de beste condities maar je hebt altijd opties. Je kan, zoals de tram op het eindpunt, altijd stoppen en opnieuw starten en proberen om het beter te doen.

Nu voel ik me thuis in België. Alles is nog niet perfect maar ik denk dat het normaal is. Ik denk dat er altijd moeilijke situaties zullen zijn, maar dat moet je niet blokkeren om jouw weg te vinden. Ik heb een mooie job, ik ben eerstehulpverlener bij het Rode Kruis, ik leer Nederlands en ik heb ook andere persoonlijke projecten en interesses. En de nieuwste: ik maak mijn 'debuut' als journalist.

BOGDAN ULUTEANU

**'MIJN VERHAAL
BEGON MET ANGST,
MAAR VERANDERDE
IN VRIJHEID,
VRIENDSCHAP
EN KRACHT.'**

Van angst naar thuis: mijn reis als jonge moeder in België

Toen ik in 2019 in België aankwam, droeg ik meer dan alleen een koffer. Ik droeg de zorg voor mijn een jaar oude kindje en het gewicht van een nieuw begin. Mijn man startte zijn doctoraat en had weinig tijd voor ons. Zonder familie om me heen zat ik vaak in ons appartement en dacht: hoe ga ik dit overleven?

Leren fietsen

Het eerste wat mij opviel in België waren de fietsen. Overal zag ik ouders met kinderen achterop, zo natuurlijk en vrij. Zelf had ik nog nooit gefietst. Ik dacht dat ik het nooit zou leren. Maar de fietsschool in Leuven voor nieuwkomers gaf mij moed. Daar kreeg ik stap voor stap les: eerst evenwicht, dan sturen, en daarna rijden. Toen ik voor het eerst alleen fietste, was ik trots. Het voelde alsof ik een stukje vrijheid kreeg.

De bibliotheek in Leuven

Daarna ontdekte ik de bibliotheek. Het was niet zomaar een gebouw met boeken, maar een echte ontmoetingsplek. In de kindelhoek zag ik ouders die voorlezen. Ik begon dat ook te doen. Mijn kinderen werden blij wanneer ze de plaatjes herkenden uit mijn verhalen.

Je mag er 20 kinderboeken tegelijk lenen, dus elke week hadden we nieuwe verhalen thuis. Veel ouders doen hetzelfde: samen lezen, lachen en genieten. Mijn kinderen maakten er vriendjes, en ik ontmoette zelf andere ouders. Voor ons werd de bibliotheek een tweede woonkamer.

**'HET EERSTE
WAT MIJ OP-
VIEL IN BELGIË
WAREN DE
FIETSEN.'**

Steun voor moeders

Als jonge moeder vond ik steun bij Kind & Gezin. Hun advies en de speelruimtes gaven mij kracht. Ik voelde dat ik er niet alleen voor stond.

Later hielp ook de kinderopvang in Leuven mij enorm. Het is betaalbaar, omdat de prijs afhangt van je inkomen. Dankzij de opvang had ik tijd om Nederlands te leren en mijn droom waar te maken: een master aan de KU Leuven. Daar begon ik mijn studie Molecular Biology. Zonder opvang was dat onmogelijk geweest.

Reizen en vriendschappen

Via KU Leuven leerde ik de IMSAL-groep kennen. Zij organiseren goedkope hikes en busreizen. Met mijn kinderen ging ik drie keer naar Zwitserland. De bergen waren indrukwekkend, de wandelingen kindvriendelijk en de nieuwe vriendschappen onvergetelijk. Op de bergpaden voelde ik dat ik mijn kinderen, ook ver weg van mijn land, nog steeds verwondering kon geven.

Mijn verhaal begon met angst, maar veranderde in vrijheid, vriendschap en kracht. Het leerde me fietsen, het gaf mijn kinderen boeken en speelplekken, en het gaf mij een tweede kans als moeder en als student.

SADIATUL MARZAN

Heel wit, heel koud is de winter in België

sneeuw mooi is maar ook koud. Ik herinner me ook dat ik mijn familie in Panama belde, ik wilde het mooie uitzicht met mijn familie delen.

We liepen naar de slaapkamer en we trokken thermische kleding aan, een sjaal, muts, laarzen en handschoenen. Ik deed het raam open

en voorzichtig gingen we zitten. Het dak van de huisbaas was erg groot en veel burens hadden stoelen buiten staan om 's avonds op te zitten. Ik zat liever bij het raam, zodat we de sneeuw konden aanraken, maar de kinderen wilden eruit, dus na een paar minuten besloot ik naar de ingang te gaan. Toen kwam er een van die momenten die ik nooit zal vergeten.

Mooi maar koud

De kou kwam in mijn bloed als duizend messen, mijn neus was rood, mijn gezicht was koud en ik had een bril nodig omdat de wind sterk en erg koud was. Er vielen veel dingen samen in dit moment.

Nieuw in België

Alles was nieuw voor mij omdat mijn land in Centraal-Amerika ligt. Het is er heel warm en we hebben geen sneeuw. In Panama hebben we twee seizoenen. Zomer vanaf januari tot april. Het is dan 42 graden en de mensen zwemmen in de rivieren en bij het strand. We hebben veel binnenlands toerisme omdat we veel mooie plekken hebben met veel natuurschoon. We zijn een land omringd door drie zeeën: de Caraïben, de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan. We hebben twee waterwegen die de doorgang voor veel schepen in de wereld verkorten. Ons andere seizoen is de winter vanaf mei tot december. Het regent veel. Dit zijn indrukwekkende hoeveelheden water, in enkele minuten is dezelfde straat een rivier. Het is dan 's nachts 23 graden, voor ons is dat koud. Als het regent moet je voorzichtig zijn als je naar buiten gaat omdat het gevaarlijk is.

Speel en zie

Ik keek naar de sneeuw zoals kinderen kijken naar een ijsje. Ik probeerde te wandelen zonder te vallen, ik denk dat het grappig was. Ik was erg enthousiast en het was erg leuk om mijn kinderen te zien spelen met iets wat ik als kind op televisie zag. Ik durfde zelfs een sneeuwengel te maken, maar eerlijk gezegd lukte dat niet zo goed (hahaha) en moest ik stoppen omdat ik het koud had.

Mooi momentje

Toen ik klein was, keek ik naar mooie en witte sneeuw op televisie, ik keek ernaar met kerst. Mijn zus en mijn neven hebben deze films ook bekeken en nooit had ik gedacht dat ik naar een land met sneeuw zou verhuizen. Dat moment was een eeuwigdurend moment voor dat meisje dat er ooit van droomde om de sneeuw te kennen en ermee te spelen. Elke sneeuwvlok is een fluistering van de droom die ik bewaarde. Nu wandel ik in de straat en ik weet dat de sneeuw dezelfde is als die in de films die ik met Kerstmis keek.

KATHERINE DUCASA

De sneeuw is het mooiste wat mijn ogen hebben gezien. Ik geniet van een besneeuwde dag. Als de eerste sneeuwvlok valt ben ik er, met mijn warme cappuccino, en zit ik voor het raam met mijn man, genietend van de schoonheid, of ik ga naar buiten.

Ik herinner me nog mijn eerste sneeuwval hier in België. We waren in ons kleine appartement op de tweede verdieping, zo klein dat het geen balkon had, maar we wilden naar buiten gaan omdat dit appartement een plat dak had waar je op kon staan. Toen zag ik pluïssjes vallen, ik was heel vrolijk en mijn kinderen zeiden: 'Ik vind de sneeuw heel leuk!'

Sneeuw in de stad

Sneeuwvlokken vallen en schilderen in een paar minuten de kleren van de stad in een andere kleur. Sneeuw bedekt elk dak, elke boom, elke straat en ook de mensen. Het was alsof kleine sneeuwvlokken dansten met de wind, het was verlegen, het was wit maar beetje bij beetje hebben ze elke ruimte wit geverfd. Toen dacht ik: hoe magisch is de natuur.

Daarna waren alle gebouwen bedekt door de sneeuw, alles was wit, en de donkere nacht was verdwenen door deze witte mantel. Mijn zoon raakte mijn hand aan en zei: 'Mama gaan we naar buiten?' Ik herinner me dat ik kleren voor mijn kinderen zocht omdat de

**'SNEEUW-
VLOKKEN VALLEN
EN SCHILDEREN IN
EEN PAAR MINUTEN
DE KLEREN VAN
DE STAD IN EEN
ANDERE KLEUR.'**

Hoe de architectuur van Leuven mijn levensstijl beïnvloedt

Uitnodigend, kalm, evoluerend. Voor mij kunnen deze woorden Leuven beschrijven. Er zijn veel emoties die de gebouwen en de atmosfeer van Leuven mij laten voelen. De stad heeft mij bewezen dat architectuur universeel is, dat je geen specifieke taal moet spreken om het te begrijpen en dat architectuur onze levensstijl kan beïnvloeden.

Mijn ervaring als architecte

In 2020 heb ik mijn diploma voor architecte behaald in Mexico. Als klein meisje droomde ik veel. Ik droomde ervan om een betere wereld te maken door architectuur en om leuke gebouwen te ontwerpen. Tijdens mijn studies ontdekte ik waarom architectuur belangrijk is en ik begon de ideeën van beroemde architecten te bestuderen. Na een paar jaar als architecte heb ik geleerd dat een 'goed ontwerp' je leven makkelijker kan maken. Voor mij betekent dit een evenwicht tussen functionaliteit, veiligheid en esthetica.

Mijn eerst weken in Leuven

Toen ik naar Leuven verhuisde, sprak ik geen Nederlands maar ik wist veel over Belgische architectuur: Victor Horta, Art Nouveau, Neogotiek... Natuurlijk, als een nieuwkomer was ik bang om hier een nieuw leven te beginnen. Ik herinner me de eerste keer dat ik Leuven bezocht, ik vond het speciaal hoe klein de stad leek en ik dacht dat de stad lelijk was (omdat het weer niet goed was). Elke dag probeerde ik iets te doen maar het was moeilijk want het regende altijd. Als iemand die uit een stad in Mexico komt waar regen raar is, dacht ik dat ik buiten niets kon doen.

Na een paar weken (toen het weer beter was) begon ik de stad te ontdekken. Het was het begin van de lente dus alles begon kleur te krijgen, de bomen waren weer groen, de bloemen begonnen te bloeien en de zonnestralen raakten de façades van de gebouwen. Dat was het moment waarop ik de schoonheid van Leuven zag. Alles leek mogelijk.

Relatie tussen mijn levensstijl en het ontwerp van de stad

Het ontwerp van Leuven is uitnodigend en gezellig. Natuurlijk zijn er veel dingen die beter kunnen, maar de stad is een plaats waar ik mij veilig voel. Ik ga akkoord met het idee van David Chipperfield over de relatie tussen tijd en architectuur:

de tijd toont hoe goed of slecht een ontwerp is. Ik kan zeker zien aan de gebouwen van Leuven dat er tijd is verstreken, maar ze staan er en werken nog steeds, en voor mij zegt dat alles. Na mijn ervaring met het wonen in verschillende landen op het Amerikaanse continent, kan ik zeggen dat architectuur wonderen doet. Daarom is Leuven een leuke stad. Ik vind het fantastisch hoe mijn levensstijl is veranderd omdat ik naar deze stad verhuisde. Twee jaar geleden had ik altijd de auto nodig om iets te doen of om ergens naartoe te gaan, maar nu fiets ik altijd. Ik vind dat een stad die functioneel voor iedereen is, ook een stad is die voor de kwaliteit van de levensstijl van de inwoners zorgt, dus volgens mij is het ontwerp van Leuven de reden waarom mijn levensstijl verbeterd is. Architectuur heeft een heel belangrijke rol in ons leven, misschien zie je het niet maar als je wandelt of fietst door de stad, kan je zien dat mobiliteit en verplaatsingen makkelijk zijn. Alles is dichtbij en je moet niet veel tijd in het verkeer doorbrengen. Leuven geeft mij het gevoel dat ik rustig aan kan leven en dat iedereen welkom is. Hier heb ik geleerd dat het niet belangrijk is vanwaar je komt of welke taal je spreekt, de stad zal er zijn... wachtend om door jou ontdekt te worden.

**'HET IS MOEILIK
OM ÉÉN PLEK
VAN LEUVEN TE KIEZEN
WANT NU VOEL IK
MIJ IN DE HELE
STAD THUIS.'**

Mijn favoriete plek

Het is moeilijk om één plek van Leuven te kiezen want nu voel ik mij in de hele stad thuis. Overal kan ik juweeltjes vinden, maar als ik een plek moet kiezen, ligt mijn hart bij Abdij van Park, want hier voel ik mij vredig. Ik vind het een mooi landschap en het is een verademing na een lange dag in de stad. Kan je een geheim bewaren? Daar kan ik de verbinding met alles verbreken en soms kan ik de antwoorden vinden die ik nodig had... Vertel het aan niemand anders.

LOAMMI CONTRERAS

WELKOMER : LOAMMI CONTRERAS

De dingen en ik

Een regenachtige avond met een kopje warme chocolade

Kijk jij naar een foto van warme chocolade? En denk je dan: heel lekker? Als ik naar warme chocolade kijk, maakt het mij onmiddellijk blij. Ik hou altijd van chocolade. In de winter maak ik warme chocolade. Mijn zus komt elke zondag voor deze lekkere drank. Ik vind dat warme chocolade met speculaas het leukst is. Als het sneeuwt dan houdt heel mijn familie van de combinatie van warme chocolade met speculaas. De kwaliteit van Belgische chocolade is beter dan andere chocolade. Ik maak warme chocolade met donkere chocolade, halfvolle melk, vanille en een beetje cacaopoeder. Het koude weer en warme dranken zijn een interessante combinatie!

ISHITA ROY

Konijn en aap

Er was eens een konijn en zijn nonkel aap die samen in het bos woonden. Op een dag organiseerde konijn een feestje. Nadat hij veel bier en eten had gemaakt, nodigde hij zijn nonkel aap uit.

Konijn maakte een vuur rond zijn huis. Toen nonkel aap en zijn familie aankwamen, waren hun handen vuil. 'Ga naar de rivier om jullie handen te wassen,' zei konijn. Zo deed familie aap, maar toen zij terugkwamen, waren hun handen nog vuil. 'Terug,' zei konijn veel keer, tot al het bier en eten op was. Op weg naar huis voelden aap en zijn familie zich moe en triest en ze hadden honger.

Een paar dagen later organiseerde aap een feestje. Hij zette de tafel in een hoge boom. Toen konijn en zijn familie aankwamen, riep aap: 'Neef, klim omhoog, we moeten genieten. Ik heb bier en eten gemaakt en een drum voor muziek en spelletjes voor kinderen.' Arm konijn bleef beneden en proefde zijn medicijn.

De boodschap van dit verhaal is niet bijzonder. Wie goed doet, goed ontmoet. Dat weten alle mensen die geloven. Dit is een verhaal uit mijn cultuur.

SVONGWA NEMADIRE

Kleine dingen van het leven

Ik geniet het meest van het leven als ik een connectie met mezelf en mijn omgeving heb.

De ideale manier om dit te hebben is, volgens mij, door aandacht te geven aan de kleine, simpele dingen die gedurende mijn dag gebeuren. Dingen die meestal worden vergeten. Dingen die in de achtergrond van mijn drukke, snelle leven verdwijnen.

Het comfort van een dagelijkse knuffel met mijn dochter als ik haar afzet op school. De glimlach op het gezicht van mijn partner als hij 'ik zie je graag' hoort. De kleuren van de zonsondergang die in de lucht samen dansen.

Als ik deze schijnbaar kleine momenten meer attentie geef, zal ik steeds meer verschil merken bij mezelf. Mijn geluk hangt niet af van hoe productief ik ben geweest. Het is niet het nieuwste iPhone model dat ik gekocht heb dat mij warmte brengt.

Mijn leven is een cyclus van kleine interacties met anderen, het milieu, zelfs met mezelf, mijn emoties en gedachten.

Ik weet zeker dat jouw dagen ook vol zijn van deze minuscule fenomenen. Als je goed nadenkt, zijn dit de mooiste wonderen die het leven te bieden heeft. Je moet alleen stiller en aanwezig zijn.

Let op!

CAROLINA MARCELO

Heb je het koud? Ga naar een boardgame café!

Wat is beter in de koude winter dan de geur van chocolademelk, het gevoel van dobbelstenen in jouw vingers, en het geluid van je vrienden die lachen? Dat is voor mij het perfecte recept voor een leuke avond.

Ik heb altijd van gezelschapsspellen gehouden. Toen ik een kind was, speelde ik met mijn oma met kaarten of domino in de tuin van mijn ouders. Nu zijn de bordspellen die ik speel een beetje ingewikkelder dan die van mijn ouders: Monopoly of Clue. Ik speel spellen die coöperatief zijn, kaartspellen, dek bouwen, dungeon crawlers en nog veel meer. En elk jaar zijn er veel nieuwe gezelschapsspellen met originele concepten en heel mooie kunst.

Als ik kon, zou ik ze allemaal kopen, maar ik heb een paar problemen. Ik woon in een klein appartement dat geen plaats heeft voor de grote dozen van de bordspellen, en ze zijn duur. Heel duur. Bovendien verschijnen er elk jaar nieuwe, dus het houdt nooit op. Heb jij hetzelfde probleem? Zo ja, dan heb ik een oplossing voor je: boardgame cafés.

Dit zijn cafés waar je iets warm kan drinken terwijl je de nieuwste gezelschapsspellen probeert. Je moet niet betalen om te spelen, alleen voor jouw drinken. En als je ervan houdt, kan je het spel ook kopen. En het belangrijkste? Boardgame cafés zijn meestal lang open, soms tot 11 uur 's avonds! Dat is perfect wanneer jij en jouw collega's weinig vrije tijd hebben of als jullie liever niet in het weekend afspreken.

De meeste steden hebben zo'n café, in Leuven hebben we er ook een! Ik haat de winter en de kou, maar ik heb zin om met mijn vrienden naar een boardgame café te gaan. Kom jij ook?

> BOARDGAME CAFÉ: DEMO-SPEL, SINT-HUBERTUSSTRAAT 3, 3000 LEUVEN

AIDA VEGA NOGUERA

Lees en spreek Nederlands

Duolingo

NIVEAU 1.1, 1.2

Ik gebruik Duolingo om Nederlands te leren. De oefeningen zijn kort en duidelijk, en ik kan elke dag een beetje oefenen. De app herhaalt woorden zodat ik ze beter onthoud. Wat ik ook leuk vind, is dat ik punten en levels krijg. Dat motiveert mij om elke dag te leren. Soms zijn de zinnen een beetje raar of grappig, maar dat maakt het ook leuk. Ik vind het fijn dat ik kan luisteren, lezen en schrijven. De app helpt mij om nieuwe woorden te leren. Ik vind het een leuke en handige app.

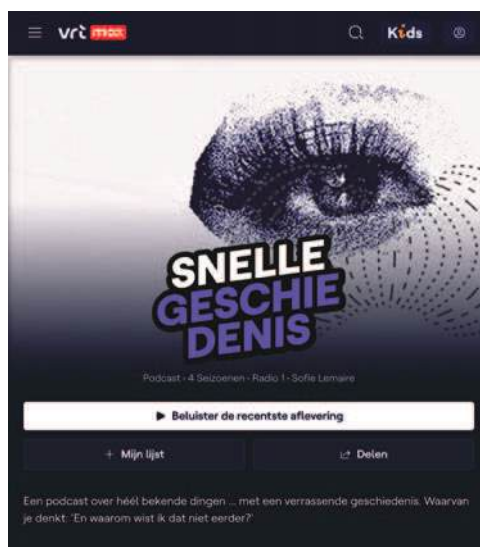
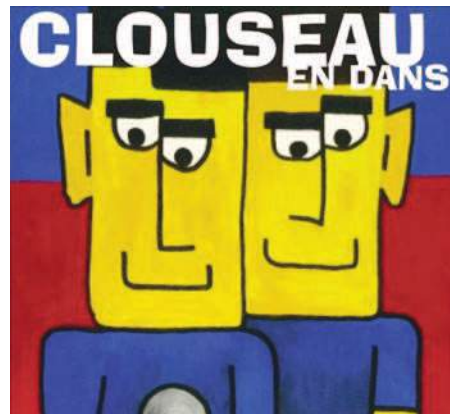
SUJATA BHANDARI

Clouseau - En Dans

THEMA: MUZIEK, DANS, WEES JEZELF ZONDER OORDEEL
NIVEAU 2.2

Een motiverend liedje voor mensen die soms naar een wereld willen verdwijnen waar niemand hen kan beoordelen. Als de wereld te snel voelt, te luid, alsof niemand luistert, of als je je verloren voelt of twijfelt, begin dan te dansen. Muziek kent geen taal maar spreekt altijd. Hands in de lucht en voeten op de grond en je begint te dansen. Je beweegt en je bent jezelf. Geloof me dat het vanzelf gaat. Je voelt je vrij en je laat alle pijn en problemen door dans los. Mensen zien zichzelf in andere mensen. Mensen vinden elkaar. Dus, dans, dans en dans en de wereld danst met jou.

NEHA JAIN

Snelle geschiedenis

THEMA: HISTORISCH, EDUCATIEF
NIVEAU VANAF 2.2

Snelle geschiedenis is een interessant podcastprogramma over onbekende, historische verhalen. Een aflevering duurt 3 tot 5 minuten. Je kan de transcriptie lezen terwijl je luistert, en je kan ook de snelheid aanpassen (x0.75 tot x2). De podcast is gemaakt door Sofie Lemaire bij VRT Max, en het is beschikbaar in iOS en Android podcast apps, Spotify, of gewoon via de VRT Max webpagina. Het is handig als je een beetje tijd hebt en snel iets wil leren, bijvoorbeeld: een snelle geschiedenis van de kermis, kauwgom of terrasjes.

AMENA MAHDAMI

Het bos

Bos...Bos...Bos...
Wat een goede natuur
Wat een goede bomen
Wat een goede bloemen
Wat een goede kleuren
De goede lucht is daar
De goede rust is daar
Het goede weer is daar
De zon schijnt
De wind waait
De regen regent
Vogels zingen
Dieren lopen
Planten groeien
Bloemen bloeien
Leve de natuur

AMINA UWIMANA

Carmel

Toen je niet alleen klein was
Maar ook mijn kindje
En jezelf wiegde
In de armen van jouw moeder
Die je beschutte
En van je hield

En ik houd van jou

Nu kijk ik naar beneden
En slik een traan in
Die ontsnapt aan het moederschap
Verlangend naar je

Zo hard verlang ik naar je
Hier aan mijn zijde
Kleintje
Nog als een zaadje
Dat in mij groeit
In mijn armen
Wiegel ik je nog steeds

CAROLINA MARCELO

Moed

Ik moet de moed hebben
om alles te proberen,
en jullie niet te laten wachten
op mijn Nederlandse gedachten.

EVA ANTONIA

De geur van thee met melk

De geur van thee met melk
Het wakker worden
De ochtendtijden
Het nieuwe begin

AMENA MAHDAMI

Wachtende piano

Staat in de kamer
De piano zonder stem
Wacht op zachte hand...

ERSIN

Kindertijd

Mooiste gouden hoofdstuk dat jouw hart raakt,
Een droomwereld, iedereen houdt ervan,
Verhalen vol magie, verhalen vol fantasie,
Alles is makkelijk, alles is mogelijk,
Ouders zijn jouw fee en tovenaars,
Altijd dichtbij, altijd daar,
Geen spanning, alleen ontspanning,
Ga op vakantie zonder bestemming,
Slaap op de grond, wees wakker op bed,
Droom vreemd, zonder geheimen,
Vier het elke dag, voordat het weggaat,
Houd het vast, anders is het te laat.

NEHA JAIN

Colofon

DE WELKOMER WERD GEMAAKT DOOR: Jasmien Aerts (CLT), Divya Anumala, Sujata Bhandari, Eva Antonia, Corneliëke Boot (CLT), Loammi Contreras, Katherine Ducasa, Ersin, Mien Geukens (CLT), Neha Jain, Emre Kandemir, Amena Mahdani, Carolina Marcelo, Sadiatul Marzan, Tam Nguyen Van, Ishita Roy, Svongwa Nemadire, Bogdan Uluteanu, Amina Uwimana, Marleen Vanderheiden (CLT), Nataliia Vatulia, Aida Vega Noguera. Vormgeving: altera.

